

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ČERVEN 2023 093

GOTHARD

†Bubeneč

Vážení a milí farníci, křesťanské tradice mají mnoho významných dnů v průběhu celého roku, květen a červen jsou však měsíce, ve kterých je soustředěno hodně dnů v minulosti spojených s okázalými, nebo aspoň krásnými vnějšími tradicemi.

Uplynulý měsíc květen je měsícem mariánským a ve vzpomínkách starších věřících určitě ještě doznívá reminiscence na májové pobožnosti, při nichž plný kostel zpíval nejen loretánské litanie, ale i řadu zbožných mariánských písní. A mimo Prahu se chodilo modlit dokonce ke kapličkám v polích a lesích a nebyla to záležitost starců a stařenek, ale i mládeže a dětí, které se oblékaly do nejhezčích šatů a cestou vily věnce, kterými pak sochy či obrazy Panny Marie ozdobil.

A když už jsme u dětí, ty hrály velkou roli rovněž u dalšího církevního slavení, kterým bylo procesí na Boží tělo. Kněz na konci velkého průvodu nesl monstranci s proměněnou hostií pod baldachýnem, který neslo několik urostlých mužů, před knězem děti rozhazovaly na silnici lupeny růží a pivonek a toto procesí, trávající někdy i 2–3 hodiny, procházelo celou obcí, přičemž bylo ctí nejen pro muže nošení zmíněného baldachýnu, ale i pro ženy připravovat oltářiky u svých domů, přičemž to znamenalo vzít si na ten den volno a od rána zdobit a zametat na několik set metrů od domů, dokonce někdy to byl důvod i k novému vymalování fasády na domě...

A to ještě nezmiňuji svatojanské slavnosti, které nebyly pouhou atrakcí pro turisty, ale skutečným modlitebním průvodem k řece se sochou svatého Jana Nepomuka. Anebo červ-

nové pátky k Božskému Srdci a hromadné zpovídání zvláště k tomu prvním v měsíci červenu...

Zajisté, i dnes se najdou katoličtí biskupové, kněží i laikové, kteří lkají nad tím, že to vše vymizelo anebo postupně mizí, a snaží se to obnovit za každou cenu. Nemyslím si však, že by tudy vedla cesta k obnově našeho vztahu k Bohu a k církvi. Aby všechny tyto oslavy měly ducha a vyjadřovaly naše vnitřní postoje, je paradoxně nutné nejdříve se zbavit toho pozlátka a pohlédnout na to, co v nás zbude, když tyto tradice nebudeme dodržovat. Máme opravdovou víru, naději i lásku k Bohu, k Panně Marii, k Ježíši, ke své farnosti, potažmo k biskupovi a kněžím?

V červnu i naši farnost čekají dvě milé slavnosti: nejdříve to bude první svaté přijímání osmi děvčat a chlapců, kteří slavnostním způsobem učiní svůj další důležitý krok ve své víře: samostatně, bez přítomnosti rodičů či kohokoli jiného rozeznají a následně vyznají své hříchy, aby od nich očistění pak přijali Ježíše jako svého průvodce a posilu obyčejným každodenním životem.

A na závěr měsíce vyprovodíme „do světa“ jáhna Michala Hladíka, jehož kněžské povolání dozrávalo i v naší svatogothardské komunitě. Primice je jakousi rozlučkou novokněze s domovskou farností a jeho poděkováním za všechnu modlitební i materiální podporu během studií a formace.

Budme prosím u toho. Prožijeme nikoli tu vnější parádu, která podtrhuje slavnostnost a výjimečnost každé podobné události. Ale at to krásné, co společně v červnu připravíme, je projevem našich vztahů. Naší lásky a vzájemnosti.

Protože ne všechny křesťanské tradice jsou formální a ne všechny nutně musí zaniknout. Budeme společně tento měsíc prosit mj. i za to, abychom za pomoci Ducha Svatého dokázali rozeznat, co je správné a dobré. Mj. i proto, aby nám měl kdo rozdávat svátosti i v dalších letech...

P. Milos

Milí farníci, nezadržitelně se blíží konec dalšího formačního roku, jehož první polovina byla velmi pozitivní. Nicméně to se bohužel po Novém roce změnilo. Prožíval jsem krizi, která mě zaskočila svým rozsahem témat i hloubkou, do jaké její ostří proniklo. Svou roli v ní sehrálo několik okolností, v první řadě pochopitelně úmrtí mého táty, které si o svůj hlas začalo říkat až po nějaké době a spíše podvědomě vstupovalo do mnoha oblastí mého života.

Vzhledem k tomu, že jsem už nebyl schopen dál fungovat v nastavených kolejích a nebyl jsem schopen jasně pojmenovat příčiny, které by se pak mohly změnit, jsem se ve shodě se svými představenými rozhodl od konce dubna pro přerušeni formace do konce akademického roku.

Nyní jsem tedy už nějaký čas doma, nadále pokračuji ve studiu a účastním se vybraných událostí a programů v semináři. Jsem také v kontaktu s kněžími ze semináře i mimo něj. Už po relativně krátké době, v pozměněném prostředí a programu, se mi opět dostává radosti, klidu a světla pro rozhodnutí, kam budu dál pokračovat v následujícím období.

Těším se na případná setkání v Bubenči, kterých by snad mělo být v letní době více než během zbytku roku, a děkuji všem za modlitby a slova podpory. Potřebujeme je všichni.

Letní praxe

V poslední části této řady příspěvků o formaci ke kněžství si představíme letní praxe. Ty jsou nedílnou součástí formace, a právě v létě se pastoračním zkušenostem věnuje více času, který schází během akademického roku. Jejich náplň má každá diecéze jinak nastavenou, mluvit tak budeme o naší – pražské diecézi.

Praxe během léta obvykle trvají 5 týdnů, během kterých se seminarista jednak účastní předem daných akcí nebo pomáhá na určeném místě a ve zbylém čase pomáhá ve své domovské farnosti, kde je již náplň a rozsah činnosti závislý na domluvě s farářem. Bohoslovci nižších ročníků ještě nadto pomáhají v semináři na konci a na začátku formačního roku s úklidem a přípravou prostor pro další období.

V pražské diecézi si díky praxím může každý v průběhu formace zkusit velmi širokou škálu činností. Po přípravném roce v Olomouci jede do domova důchodců ve Staré Boleslavi a na

misijní akci s názvem Antiochia. Po prvním roce v semináři jej čekají akce s mládeží, po druhém praxe v některé mimopražské větší farnosti, v které je také charita. Po třetím ročníku stráví bohoslovec tři týdny na pražském arcibiskupství, kde je mu postupně představena činnost různých oddělení správy. Poslední praxe absolvujeme po čtvrtém ročníku, jsou to praxe ve věznici, občas i v armádě a týdenní výcvikový kurz nemocničního kaplana. Po pátém ročníku již končí seminární formace a kandidát jáhenského svěcení někdy už v létě nastupuje jako pastorační asistent do svého budoucího působíště.

Jakub

Od dokončení rekonstrukce fary v Bubenci uplynuly letos 4 roky. Kromě nutných zásahů do budovy došlo rovněž k úpravám okolí před farou i za ní, přičemž se logicky částečně změnila i profilace terénu: mezi kostelem a farou se vytvořil ostrůvek, kostelní zahrada se oddělila od farní, mezi prostorem před farou a kostelním komplexem (kostel a zahrada) byla vybudována zídka a kamenné schodiště naopak propojilo faru s kostelem. Při těchto stavebních úpravách došlo pravděpodobně nechtěně k zásahům do léta existujícího přirozeného odtoku vody z terénu (přirozená dešťová voda i voda z okapů), která se postupně začala kumulovat na kostelní zahradě, odkud se vytlačela do nově vybudovaného zdiva.

K podobným jevům dochází zejména tehdy, když se provádějí úpravy v oblasti, kde historicky stávaly mnohem starší stavby, jejichž základy nebyly při přestavbách úplně zlikvidovány, takže jejich sebemenšími posuny se mohou vytvářet nové trasy odtoků. K tomuto jevu patrně došlo i u nás: nejdříve se propadla stará kamenná dlažba nedaleko bočního vchodu s dnes již nepoužívaným historickým schodištěm u cesty vedoucí ke kostelu. Poté se začala odlupovat omítka na zdivu ostrůvku a následně praskat kamenné desky na novém schodišti.

Hydrogeologickým průzkumem se tak ukázalo, že kostelní zahrada vytvořila jakýsi uzavřený bazén, který v čase dešťů není schopen dostatečně rychle upouštět vlhkost zeminy, takže voda z něho uniká právě tam, kde si prorazí cestu. Ukázalo se, že hlavním problémem však nebylo narušení původního terénu, ale léta neřešené odvodnění střechy kostela: svody a okapy byly povětšinou ucpané anebo vodu jen odváděly v půdě do ztracena, nikoli do kanalizace. Právě tato „nadbytečná“ voda způsobovala přemokření terénu a podmáčení stavby.

V dubnu byly proto na kostelní zahradě realizovány nevyhnutelné stavební úpravy: byla vybudována nová odvodňovací sousta-

va, která sbírá vodu z okapů, nacházejících se v pravé části kostela, a byly pročištěny odvodňovací trasy okapů na jeho levé části. Voda byla svedena do legální kanalizace a tyto práce byly zaneseny do městských plánů, z nichž do budoucna bude více patrné, co se na tomto farním pozemku nachází pod povrchem. Právě při výkopech bylo totiž odhaleno, kolik starých potrubí a kabelů z neznámých dob úprav fary a kostela již v zemi leží. Ty z nich, které byly prokazatelně staré a nefunkční, přitom byly odstraněny.

Práce provedla autorizovaná firma Pražské vodovody a kanalizace, vzhledem k vyšší nákladů s povinným schválením Arcibiskupství pražského.

Konečná cena: 432.547,- Kč

Děkujeme za finanční dary, díky nimž můžeme nadále investovat do realizace potřebných oprav a rekonstrukcí. Přiložený QR kód je nastavený na dar 500 a 1000 Kč. Každý dar evidujeme a v lednu příštího roku vydáváme o něm potvrzení.

QR kod 500

QR kod 1000

Pouze díky darům můžeme realizovat i další potřebné plány:

- **stavebně-historický průzkum kostela (potřebný pro odstranění černé stavby – přístavku ke kostelu, k němuž jsme jako vlastníci opakovaně vyzýváni již od roku 2018)**
- **rekonstrukce zvonů a systému zvonění (potřebná pro zprovoznění zvonů a zahájení pravidelného zvonění)**

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Bermudy

5. června 2023 – 2. července 2023

Bermudy tvoří souostroví, skládající se z více než 180 ostrovů a ostrůvků, lákajících návštěvníky svou nádhernou přírodou, úchvatnými plážemi a fascinujícími historií. K ní bezesporu patří legendární bermudský trojúhelník. Jde patrně o nejznámější záhadu v oceánu mezi Miami, Bermudami a Portorikem: údajně zde mizely lodě a letadla bez jakéhokoli vysvětlení. I když se ukázalo, že mnoho příběhů bylo pouze nadšátkou a přeháněním, tajemství bermudského trojúhelníku mezi lidmi stále přetrvává. Další zajímavostí Bermud je bezesporu Růžová pláž: nádherná pláž s jemným růžovým pískem je výsledkem shlukování drobných růžových korálových útesů s bílým pískem. Když se sluneční paprsky odrážejí od růžových částic, vytváří se ohromující optický dojem. Dalším turistickým lákadlem jsou podvodní jeskyně: v mnoha z nich přitom byly objeveny artefakty a pozůstatky, které ukazují na přítomnost původních obyvatel ostrovů.

I když se jako v jiných zemích i na Bermudách v posledních letech objevuje rostoucí trend sekularizace a nevyznávání žádného konkrétního náboženství, významné místo ve společnosti hraje bermudská církev, což je odnož anglikánství, zavedeného na ostrovech během anglické kolonizace v 17. století. První anglikánský kostel na Bermudách, kostel svatého Petra (St. Peter's Church), byl postaven v roce 1612 a dodnes je jednou z historicky nejvýznamnějších církevních budov na ostrovech.

Ty byly Evropany objeveny v roce 1505 španělským námořníkem Juanem de Bermúdezem, od něhož odvozují své jméno. Ostrovy však zůstaly neobydlené, a to až do roku 1609, kdy zde ztroskotala anglická loď Sea Venture na cestě do Virginie. Trosčičníci začali budovat komunitu, která právě v roce 1612 dostala formální rozměr, když byla přiřazena k Anglii a nazvána kolonií Somers Isles (po siru George Somersovi, kapitánu lodi Sea Venture). Od té doby jsou Bermudy pod správou britské koruny, v roce 1684 samostatným územím s vlastním parlamentem. Tento status jako zámořského území byl potvr-

zen i v roce 2009, kdy obyvatelé ostrovů v referendu rozhodli, že si přejí zůstat pod správou Spojeného království. Vyznačují se však velkým podílem autonomie, místní vláda (Bermuda Government) má kontrolu nad většinou aspektů správy a legislativy, zatímco Spojené království je zodpovědné za záležitosti jako obrana, zahraniční politika a bezpečnost.

A ta platí v této oblasti za jednu z nejvyšších ve světě. Proto jsou Bermudy pro mnohé bohatší turisty stále lákadlem a určitým synonymem ráje: navštíví město St. George's, zapsané v seznamu UNESCO, bývalé hlavní město ostrovů až do roku 1815, kdy tuto pozici převzal Hamilton, zahrají si golf na dokonalých hřištích (za nemalou luxusní cenu pronájmu) a pochutnají na unikátní kuchyni, která kombinuje prvky britské, africké, západní indické a portugalské kuchyně: bermudský rybí guláš, kachnu s hruškami a samozřejmě famózní rum.

Život na Bermudách může připomínat bezproblémovou pohodu. Ve spleti dnešní globalizace a nejistot i zde ale vyplouvají na povrch politické skandály (v roce 2017 se do korupčních potíží dostali dva poslední premiéři) anebo obchodní kontroverze (zdejší daňový systém přitahuje mnoho zahraničních zohatlíků).

Večer věnovaný Bermudám – 5. června 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za Bermudy; 18:15 prezentace základních informací (*Vilém Růžička*), historických a náboženských souvislostí (*P. Miloš Szabo*) a monitoring současného dění v zemi (*Jiří Václavek*)

Kdykoli jsme se ocitli poblíž kostela, ať už na výletě, na návštěvě cizího města anebo příbuzných, na dovolené či prázdninách, zajisté jsme všichni podvědomě sáhli na kliku kostela. Většinou marně: kostely dnes bývají zavřené – nebezpečí krádeží jsou příliš velká a farnosti již nedisponují takovou personální kapacitou, aby mohly zajistit permanentní hlídání chrámů. Kdyby však občas byla na vývěsece aspoň informace, kdy se otevírá kostel a kdy bude možné do něj nahlédnout, nemluvě o přání, aby si tam mohl člověk sednout, pomodlit se, načerpat sílu... U nás už několik let tato možnost je. Každý pátek odpoledne je kostel dvě hodiny otevřený. Jeho hlídání si obětavě vzala na svá bedra VERONIKA BENEŠOVÁ.

Tato aktivita vznikla zcela neplánovaně. Před pěti lety náš mladší syn navštěvoval přípravu na první svaté přijímání. Já jsem ho každé úterý odpoledne doprovodila před faru a po hodíně zase vyzvedávala. Chtěla jsem dobu čekání strávit před svatostánkem, ale nešlo to, kostel byl zamčený. Otevíral se později – až na večerní mši. Napadlo mě, že by mohlo mít význam i pro některé další doprovázející rodiče, kdyby se kostel v tento den pravidelně odemykal už odpoledne, a nabídla jsem se jako hlídač.

Následující měsíce ukázaly, že aktivita má smysl. Vždy se našel někdo, kdo cítil potřebu strávit část odpoledne modlitbou v kostele. S blízcími se letními prázdninami mně bylo až líto, že s ukončením přípravy na první svaté přijímání hlídání končí. Když mi pan farář nabídl, že by se z této dočasné aktivity mohla stát pravidelná dlouhodobá záležitost, nepotřebovala jsem se rozmyslet a souhlasila jsem. Po dohodě jsme dobu otevření kostela rozšířili na dvě hodiny a během pěti let jsme kromě pondělí vystřídali všechny dny pracovního týdne – pokaždé podle toho, jak jsem si v daný rok poskládala rodinný a pracovní program. Vždycky jsem hlídání chápala především jako dar – umožňovalo mi a stále umožňuje se na dvě hodiny zastavit, pobýt před svatostánkem, modlit se bez vyrušování. V těžkých chvílích si trochu odpočinout a srovnat myšlenky. A pokud svým hlídáním mohu pomoci i farnímu společenství, je to dvojnásobná výhra a radost. Zároveň nesmím zapomenout poděkovat skupince dalších hlídačů, kteří mě v době mé nemoci, dovolené, během velkých svátků apod. ochotně zastupují. Bez nich by nebylo možné

aktivitu nepřetržitě udržovat – i v průběhu letních prázdnin, Vánoc a Velikonoc. Zvládneme hlídat i v době, kdy teplota v kostele klesne na nepříjemné hodnoty a je potřeba si s sebou brát deku.

Návštěvníci se dají rozdělit zhruba na tři kategorie. První skupinu tvoří farníci a lidé praktikující. Přicházejí se modlit, někdy zůstanou v kostele třeba celou hodinu, jindy odejdou po pár minutách. Několik osob se objevuje pravidelně každý pátek, a i když je neznám jménem, je pro mě vždy milé na ně aspoň kývnout a na dálku je pozdravit. Druhá skupina se skládá z lidí, kteří byli před řadou let u svatého Gottharda pokřtěni, měli v kostele svatbu, přinesli ke křtu vlastní dítě apod. a dnes do Bubence jen jednorázově zavítali. Většinou procházejí kostelem s úsměvem na tváři a někteří i s dojetím vzpomínají. Do třetí skupiny (patrně nejpočetnější) patří lidé, kteří si přijdou hlavně prohlédnout interiér. Ostýchavější zůstanou stát vzadu u vchodu a jen se rozhlízejí, kurážnější si projdou celý kostel, sednou si do lavice a chvíli poslouchají hudbu. Nikdy mě nepřestane udivovat, jak všichni návštěvníci intuitivně respektují, že nemají vkročit do presbytáře.

Návštěvnost se liší podle počasí a roční doby. Pokud prší a je nevlídné, příliš lidí nedorazí. Při slunečném počasí páry a rodiny míří na procházku do Stromovky a někteří – třeba jen na otočku – do otevřeného kostela zavítají. Teď na jaře, když je venku tepleji než uvnitř, nechávám venkovní dveře doširoka otevřené. Pro řadu lidí není jednoduché stisknout kliku a vejít do neznámého prostoru. Pokud však vidí dveře dokořán a slyší hrát hudbu, osmělí se a vstoupí. Překvapivě často se pak ozývají slova jako „útluné“, „roztomilé“, „domácké“, „krásné“ místo.

V současné době je kostel otevřený každý pátek od 15 hodin až do konce večerní mše. Přijďte, budu na vás čekat. A nejen já :-)

Milý čtenáři, milá čtenářko, s koncem školního roku přerušuje svoji činnost psychologická poradna pro děti, dospívající a rodiče. Bezplatné poradenství mezi vámi mělo velký ohlas, pevně věříme, že se v příštím roce v obdobné formě podaří její provoz obnovit. Poradenská činnost v naší farnosti by nefungovala nebýt Tříkrálové sbírky a spolupráce s Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnou. Ta poskytuje své služby rodičům, zákonným zástupcům, učitelům, dětem, žákům, studentům. Poradenství poskytuje v oblasti výchovy a vzdělávání, výchovných obtíží v rodině a ve škole, adaptačních a výchovných problémů v mateřských školách, zjišťování školní připravenosti, poradenství při nástupu školní docházky a volbě školy, potíží v učení – neúspěšnosti, nespěchu, ale i mimořádného nadání (diagnostika, konzultace, doporučení podpurných opatření pro školu), vydávání doporučení pro zařazení do tzv. speciálních škol, posouzení studijních předpokladů dítěte při volbě střední školy, při volbě víceletých gymnázií, osobnostních problémů, rodinných a vztahových problémů, prevence rizikového chování, realizace preventivních programů ve spolupráci se školou, metodické podpory školám při výskytu rizikového chování, práce se třídou. Služby poradny lze využít i bez zprostředkování naší farností, a to zcela zdarma díky dotacím. Klienti se objednávají telefonicky na číslech 222 322 624, 739 012 074, prostřednictvím elektronického formuláře na webových stránkách www.kppp.cz/poradna/objednavka-služeb-kppp, e-mailem: poradna@kppp.cz, osobně v návštěvních hodinách v recepci na adrese Pernerova 8/427, Praha 8.

JAK SE VYHNOUT FINANČNÍ PASTI?

V minulém čísle jsme avizovali informace k akcím, které se budou zabývat problematikou dluhů a exekucí a dluhovým poradenstvím. Téma finanční gramotnosti se zdaleka netýká omezené skupiny lidí s finančními potížemi, ale vzdělávání se v tomto oboru může všeobecně pomoci k prevenci chudoby a sociální vyloučenosti a také ke zlepšení celkové životní úrovně kohokoliv z nás.

První akcí, která se na toto téma uskuteční, bude přednáška **Jak se vyhnout finanční pasti**.

Akce se uskuteční v neděli 4. června v 18:00 v prostorách fary.

Přednášejícími jsou Ing. Lukáš Bažanovský a Mgr. Veronika Jírová z Exekutorského úřadu Prahy 6 soudní exekutorky Mgr. Zuzany Grošamové.

Co se dozvíte?

Jak a proč sestavit domácí finanční rozpočet? Kde hrozí v dnešní době největší nebezpečí dluhů?

Co dělat, když aktuálně nemáme na zaplacení?

Kdy a jak naučit děti zodpovědně hospodařit? ...a řadu jiných užitečných otázek a odpovědí...

O navazujících akcích s podobnou tematikou vás budeme informovat v dalších číslech.

Anežka a František

7. června 2023

175. ŘÁD PRO PESACH A TRUBKY*Numeri, kap. 9,1–10,10*

Znečištění jednotlivých členů izraelské komunity s sebou přinášelo nové otázky: je to důvodem k úplnému vyloučení z komunity, slavíci největší svátky, tedy vysvobození jejich národa z otroctví a darování mu svobody? Mojžíš tuto otázku předkládá Hospodinu a on mu odpovídá. Týká se to především slavení Pesachu: co když právě v den, kdy se má slavit, bude někdo z nich znečištěn úmrtím blízkého anebo bude na cestách a půjde mu o život? Velikost Pesachu i závažnost plnění příkazu, daného Hospodinem, aby jej Izraelité slavili bez výjimky každoročně, dosvědčuje Boží odpověď na předložený dotaz: tzv. druhý pesach se bude v těchto případech slavit přesně za měsíc. Slavíci společenství se bude svolávat troubením na dvou stříbrných trubkách odlišných od beraního rohu, užívaného při jiných příležitostech.

14. června 2023

176. ODHOD ZE SINAJE*Numeri, kap. 10,11–36*

Pod Sinajem se odehrálo nejdelsí a nejdůležitější zastavení Izraelitů na cestě z Egypta do zaslíbené země. Toto zastavení bylo komunitotvorné: zde jsou jim do srdce vloženy zásady, podle nichž se má řídit jejich individuální život tak, aby společně vytvářeli Boží lid, kráčející směrem, jež jim určí a po celý čas putování také označí Bůh. Bible s odstupem času popisuje tažení tábora v ideálním geometrickém uspořádání, což je těžko sluchitelné s náročnou realitou cesty. Je proto pravděpodobné, že pisatel chce následujícím generacím sdělit jinou důležitou pravdu: celý jejich život má být slavnostní liturgií, stejně jako jí býval bohoslužebný průvod. Ne zcela pochopitelná vsuvka v textu popisuje, jak Mojžíš přesvědčuje svého švagra Chobaba jako zkušeného vůdce, aby je vedl – ten však patrně odmítá, protože víckrát už o něm v Bibli nenalezneme žádnou zmínku. Jediným vůdcem se tak stává na mnoho let Bůh v oblaku.

21. června 2023

177. NESPOKOJENOST NA POUŠTI*Numeri, kap. 11*

Jakmile se Izraelité vydali na cestu, lid začal reptat. Celá jedenáctá kapitola spojuje reptání na dvou místech: první je vybudováno na schématu: hřích lidu, Boží trest jako odpověď, Mojžíšova přimluva za lid a odpuštění, po němž teprve následuje pokračování v cestě. Není úplně jasné, na co si lid vlastně stěžuje: jde o nějaké zlo, utrapy, které s sebou putování přináší. Teprve o něco později začne lid reptat znovu, tentokrát je to otázka jídla: nejenže mají hlad, ale přejídají se každodenním pokrmem, který jim má sloužit jako posila na cestě. Místo many po Mojžíšovi chtějí maso. A Bůh je vyslyší, sešle jim křepelky. Místo zlepšení situace však nastává její zhoršení: přejedení masem vyvolalo závažné onemocnění a četná úmrtí. Mezitím již stárnoucí Mojžíš reorganizuje strukturu vedení a bere si k sobě sedmdesát starších z lidu.

28. června 2023

SDÍLENÍ*Numeri, kap. 5–11*

Vysvobození z Egypta, zastavení pod horou Sinaj, obdržení životních pravidel, ale i rituálních předpisů – to vše bylo a stále je pro židovský národ silné téma. Každoročně se v myšlenkách a modlitbách vrací k tomu, co se tenkrát odehrálo a co poznamenalo jejich život navždy. Stávají se Božím majetkem, což s sebou přináší jak obrovskou milost a výhody, tak i závazek: být mezi ostatními národy světlem a svědectvím, skrze něž mají i ony poznat Hospodina. Aby Bůh mohl v lidu přebývat, má člověk za povinnost pravidelně očišťovat jak sebe, tak i svou komunitu: pravidelné oběti se nesmí stát formalitou, jednak Bohem vyžadovanou a povinnou, jednak lidmi samotnými přinášenou, která sama o sobě zajistí Boží milost a milosrdenství. Vše, co se odehrálo pod Sinajem, od zastavení až do vydání příkazu k odchodu, je příležitostí i pro křesťany: zamyslet se nad tím, co toto Boží Slovo ohlašuje jak nám jako jednotlivcům, tak i nám všem jako vyvolenému Božím lidu, tedy církvi.

Liturgická služba jáhna během bohoslužby oběti ve mši svaté (to však není a nesmí být jeho jediné poslání v katolické církvi!) je uspořádána tak, aby v těchto okamžicích byl co nejlíže buď samotnému biskupovi, anebo celebrujícímu knězi. Protože společně s biskupem (resp. knězem) a pod jeho vedením zastává v místní církvi vedoucí postavení (má mu podle biblických odkazů být svěřena péče o sociální a charitní činnost církve), je i při mešní liturgii nejlíže celebrujícímu:

Zatímco ministranti (včetně akolytů) jsou u oltáře upozaděni, jeho místo je pouze poněkud málo za předsedajícím, obvykle jeden krok, jáhen stojí po jeho pravici.

Kdykoli se kněz dáva do pohybu, jáhen ho následuje anebo ho doprovází: jde vedle něho s kadidelnicí anebo k lidem, přinášejícím obětní dary.

Tímto jeho postavením poblíž celebrujícího kněze je pak logicky předurčeno, co vše během mše bude konat – cokoli se od věřících, ministrantů, resp. akolytů dostává ke knězi, jde přes jeho ruce:

- přebírá od věřících lidí v obětním průvodu přinášené dary a předává je knězi (ve většině případů je však ne zcela správně přebírá kněz, a ten je předává jáhnovi, aby je dál přenesl k oltáři nebo na oltář);
- přebírá od ministrantů kadidelnici a podívá ji celebrujícímu, když začíná okuřování;
- přebírá od ministrantů vodu a víno a následně připravuje obsah kalichu, který bude kněz proměňovat v Krev Páně;
- přebírá od akolyty přinesené nádoby s budoucí či stávající Eucharistií a předkládá je knězi;
- přebírá od kněze kadidelnici a okuřuje jak jeho, tak případně ostatní kněze a přítomný lid.

Když končí eucharistická modlitba doxologií („*Skrze něho a s ním a v něm...*“), sounáležitost se stavem duchovního projeví i tím, že drží pozdvižený kalich s již proměněnou Ježíšovou Krví, zatímco kněz pozdvihuje patěnu anebo misku s Ježíšovým Tělem.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

B) Mše s jáhnem

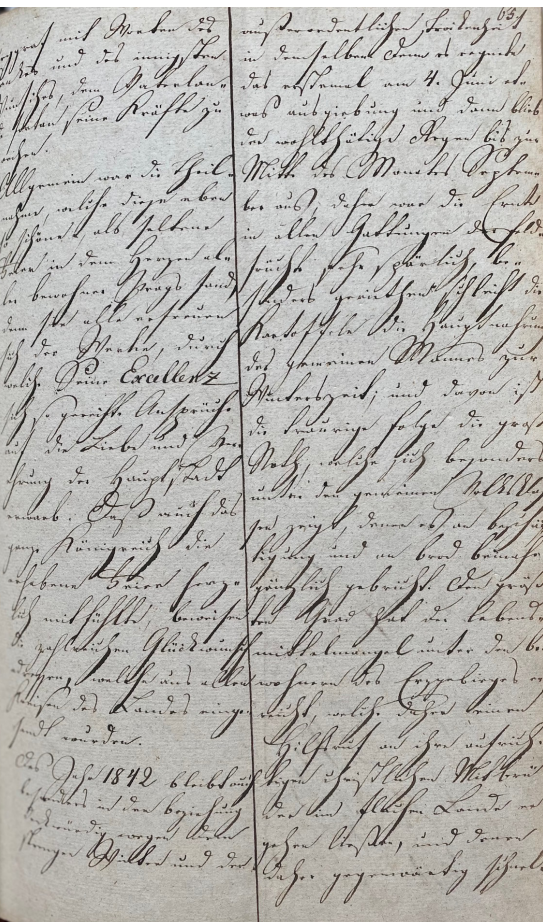
Slavení eucharistie

181. Když kněz řekl modlitbu před pozdravením pokoje a výzvu *Pokoj Páně at' zůstává vždycky s vámi* a lid odpověděl: *I s tebou*, jáhen, je-li to vhodné, vyzve k vzájemnému pozdravení pokoje a se sepjatýma rukama a obrácen k lidu přítom říká: *Pozdravte se navzájem pozdravením pokoje*. Sám toto pozdravení přijímá od kněze a může je dát ostatním přísluhujícím ve své blízkosti.

182. Po přijímání kněze přijímá jáhen pod obojí způsobou od kněze a potom

knězi pomáhá při podávání lidu. Podává-li se pod obojí způsobou, dáva přijímajícím kalich, a když podávání skončí, sám z něho hned u oltáře vypije s účtovo všechnu zbývající krev Kristovu; je-li třeba, pomohou mu jiní jáhni a kněží.

183. Po skončení podávání se jáhen vrací s knězem k oltáři, posbírá částěčky, pokud se vyskytnou, a potom odnáší kalich a ostatní posvátné nádoby na abak, kde je očistí a obvykle urovná. Kněz se mezitím odebere k sedadlu. Je však možné ponechat tyto nádoby vhodně zakryté na korporálu na abaku a vyčistit je hned po mši po propuštění lidu.

Pamětihodné události v letech 1842 a 1843

Dokončení pasáže o oslavě 40. výročí působení Nejvyššího purkrabí hraběte Karla Chotka ve státních službách a další události

str. 65 – slp. 1

Široký zájem obecnstva svědčil o tom, že tato jak krásná, tak i vzácná slavnost rozechvěla srdce obyvatel Prahy, neboť ti všichni se radují z díla, jímž si Jeho Excelence získala oprávněný nárok na lásku a pocty od hlavního města. Četné blahopřejné adresy, zasláné ze všech krajů země, jsou pak důkazem srdečné spoluúčasti celého království na této vznešené oslavě.

Rok 1842 zůstane v naší paměti i v jiném ohledu, zvláště kvůli tuhé zimě

str. 65 – slp. 2

a mimořádnému suchu v létě téhož roku, neboť poprvé vydatně přšelo 4. března a pak se již blahodárného deště až do poloviny září nedostávalo. Žně byly proto u všech druhů polních plodin velmi skrovné, zvláště špatné pak u sklizně brambor, které v zimním času představují pro prostý lid hlavní zdroj potravy. Smutným následkem tohoto stavu pak byla velká nouze, která se projevila zvláště u nejnižších lidových vrstev, jimž se nedostávalo ani práce, ani chleba.

Nedostatek potravin dosáhl nejvyššího stupně mezi obyvateli Krušných hor, kteří pak úpěnlivě volali o pomoc své soucitné křesťanské spolubratry žijící v nížinách, kteří i v přítomných chvílích rychle zasílají bohaté dary ze všech krajů Království českého.

str. 66 – slp. 1

Tyto lidumilné dary činily k 4. březnu 1843 33 244 zlatých konvenční měny, sbírky však i nadále pokračují.

6. února 1843 věnovala paní Burianová z Prahy farnímu kostelu v Předním Ovensi dva nové oltářní polštáře ze světlezelené plsti v hodnotě 2 zlatých konvenční měny.

17. března 1843 ráčila Její Jasnost kněžna Windischgrätzová, choť Jeho Jasnosti knížete Alfreda Windischgrätze, p.t. velícího generála armádního sboru v Království českém, věnovat na hlavní oltář farního kostela v Předním Ovensi dva velmi pěkné polštáře,

str. 66 – slp. 2

zhotovené z jemného tmavozeleného sametu a opatřené poctivými zlatými bordurami, a sice v hodnotě 10 zlatých konvenční měny.

**foto: Mgr. Štěpán Duhář
transliterace, transkripce a překlad: PhDr.
Miroslav Kunštát, Ph.D.**

Dětský psycholog / 1. 6. 2023

Šestkrát mezi nás přišly rodinné a dětské psychologičky, aby byly nablízku rodičům, které trápí problémy, s nimiž se potýkají jejich děti. Nabídku setkání s nimi využilo dvanáct rodičů a zájem o devadesátiminutový rozhovor s nimi byl od okamžiku zveřejnění této informace velký. V červnu se tato výjimečná možnost skutečně naposled, dohoda, kterou s nimi uzavřela naše farnost, končí. Jejich služeb v dalším období lze využít v místě jejich práce: sídlo Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny naleznete v pražském Karlíně na adrese Pernerova 8. Nezapomeňte se však u nich včas a dopředu objednat (kppp.cz)!

Noc kostelů / 2. 6. 2023

Patnáctý celorepublikový ročník Noci kostelů v naší farnosti přináší obměněný program. Tentokrát nepůjde pouze o prohlídku varhan či hodinový koncert pěveckého sboru ani o romantické spočinutí na kostelní zahradě, kde se koná ochutnávka mešního vína, ale o zajímavé umělecko-výtvarné prezentace, připravené jednotlivými farníky: s ikonopiscem Martinem Damianem se ponoříme do historie a tvorby ikon, Kateřina Trlifajová představí vzájemnou korelaci tvorby svých rodičů Pavla Brázdy a Věry Novákové, Eva Šefrová Červená se zamyslí nad tématem Kristova křtu v malířském umění a na závěr se P. Miloš Szabo pokusí nalézt odpověď, které náboženské obrazy jednoho z největších malířů Caravaggia představovaly pro církev skandál a proč. Určitě se zastavte!

Slavnost Těla a Krve Páně / 8. 6. 2023

Lidová zbožnost tento den přejmenovala na Boží Tělo, protože obsahem jeho slavení byla připomínka reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii. Centrem pozornosti i celé bohoslužby dnešní slavnosti proto byla i je Svátost oltářní – proměněné Tělo a Krev Ježíše Krista. Zatímco večer se můžete shromáždit v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha a po mši svaté se vydat tradičním procesím po Hradčanském náměstí, kde budou postaveny čtyři oltáře, u nichž proběhne klasická modlitba a požehnání, u nás v kostele si lze tuto slavnost připomenout už ráno: v 6:30 během mše zazní tematická promluva a svaté přijímání se bude podávat pod obojí. Pro ty, kteří nebudou spěchat do práce ani do školy, bude pak příležitost 30 minut setrvat před vystavenou monstrancí s eucharistickou hostií.

První svaté přijímání / 11. 6. 2023

Lidem, kteří přijímají svátosti, především svaté přijímání, se říká komunikanti, tedy ti, kteří

se účastní communia, jak je v originálu svaté přijímání pojmenováno. Tímto názvem předjímá to, co přijímání Ježíšova těla má způsobit – vylepšení, prohloubení anebo nápravu v komunikaci. Ti, kteří chtějí přijímat, musí tedy usilovat o to, aby nevázala nejen jejich komunikace s Bohem, ale ani mezi sebou navzájem. Každoročně se u Sv. Gotharda ke komunikantům připojuje několik dětí: letos to je pět chlapců (Adam, Matko, Zachy, Kuba a Franta) a tři děvčata (Sára, Ema a Laura). V sobotu před slavností přistoupí poprvé ke svaté zpovědi, v níž odevzdají Bohu své dosavadní selhání, a na druhý den pak prožijí spolu s námi radostný okamžik. Propojí se s Bohem i s námi. Pokud ovšem při této slavnosti v 10:30 nebude me chybět.

Kněžské svěcení / 17. 6. 2023

Počet oznámení kněžských úmrtí i na naší kostelní vývěsce je neskonale větší než oznámení o tom, že někdo se stává novým knězem. Počet poslechnutých volání ke kněžské službě v celé Evropě již několik desítek let rapidně klesá: diecézní semináře většinou zejí prázdnotou a zatím se nezdá, že jsme přišli na nějaký rozumný recept, jak tuto situaci zvrátit. Možná však můžeme něco změnit i tím, že se o budoucí kněze začneme více zajímat a modlit se za ně. Konkrétně a každodenně: my sami, ale i v našich rodinách a komunitách. Letos k tomu máme výjimečnou příležitost, protože mezi nově svěcenými kněžími bude i ten „náš“: Michal Hladík. Společně s Matějem Jirsou, Dominikem Fričem a Jakubem Žákavcem přijme z rukou otce arcibiskupa Jana Graubnera svěcení v sobotu 17. června 2023 v 10 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Novokněžská primice / 24. 6. 2023

Tradičně vedou kroky nových kněží hned po svěcení „domů“, tedy do domovské farnosti. Tato dávná tradice vznikla jako projev díky novokněze jak svému faráři, tak své farnosti za to, že mu pomáhali na cestě ke kněžství formací, podporou i modlitbou. Domácí farář i domovská farnost ho zároveň vyprovází do jeho prvního působistě, o němž se novokněz obvykle dozvídá v den svého svěcení. Novokněží pražské arcidiecéze mají své primice následovně: Dominik Frič v neděli 18. června od 15:30 v kostele sv. Jakuba Staršího v pražských Stodůlkách, Jakub Žákavec ve stejnou neděli (18. června) v 18:00 v pražském kostele Panny Marie Sněžné, Matěj Jirsa o půl hodiny později (18. 6. v 18:30) v barrandovském kostele Krista Spasitele, a nakonec Michal Hladík v sobotu 24. června 2023 od 15:00 v kostele sv. Gotharda u nás v Bubenci.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý 17:30
 středa 17:30
 čtvrtek 6:30
 pátek 17:30
neděle 9:00
10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší
 kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 18:30
modlitba nešpor	pátek 17:00
náboženství dětí	skupina A: úterý 15:00 skupina B: úterý 16:00 skupina C: úterý 17:15

AKCE MĚSÍCE

2. 6. 2023	výstav Eucharistie (17:00)
2. 6. 2023	Noc kostelů (17:00-23:30)
3. 6. 2023	úklid kostela (8:00)
4. 6. 2023	Jak se nedostat do finanční pasti (18:00)
5. 6. 2023	Modlitba za Bermudy (18:15)
8. 6. 2023	slavnost Těla a Krve Páně (6:30)
11. 6. 2023	první svaté přijímání dětí (10:30)
11. 6. 2023	příprava k biřmování (15:00)
13. 6. 2023	příprava k manželství II. (18:30)
16. 6. 2023	slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně (17:30)
17. 6. 2023	kněžské svěcení (10:00)
24. 6. 2023	primice Michala Hladíka (15:00)
25. 6. 2023	sbírka na bohoslovce (9:00; 10:30)
29. 6. 2023	slavnost sv. Petra a Pavla (6:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně. Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variační symbol (VS):

- oprava elektřiny, topení, nutná údržba:
VS 5052018
- běžný provoz kostela a aktivity farnosti:
VS 3032019
- charitativní a humanitární projekty:
VS 1012020

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

†ubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
 Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
 e-mail: farnost.bubenece@gmail.com,
 IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
 farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968,
 www.farnostbubenece.cz FB: Farnost Bubeneč

